

מאימתי פרק ראשון ברכות

מסורת
הש"ס

תרגום שמפרש לפעמים - כי כמו שהתרגום מפרש לע"ה כך הם מבינים מתוך הלע"ז - ולא נהירא שהרי התרגום מפרש כמה שאין ללמוד מן העברי כדאשתח *בכמה דוכתי דלמר רב יוסף (מגילה ד'ג) - אלמלא תרגומא דהאי קרא לא ידענא מאי קאמר ע"כ אין לומר בשום לשון פעם שליטת כי אם בשלשון תרגום:

ואפילו *עטרות ודיבון שכל המשלים כדמכר *מחמת אונסו. שחלה או שנטרד בדוחק מזוונת הזהירו בו לכבדו: **שכרי לוחם מונחם בלרון.** דכתיב (דברים י) אשר שבת ושמתם בלרון אף השכרים תשים בלרון: **משום סכנה.** שלא יקון ידו: **משום קלקול סעודה.** אף בחצורה קטנה יאל דם וילכלך את המאכל וימאס את המאכילין: **בלט ק"ש.** שתהא מטקך דומה למטת ארמית: **ארמית ממש.** על מטת ארמית: **מעשה דרב פפא.** שאמרה לו שב על המטה והיה בנה מת מוטל עליה והיתה רוחה להעליל עליו ולומר שישב עליו והרגו: **אסור לעבור וכו'.** שגראה כמבירה עלמא מפתח בית הכנסת שבמזרח: **על גב סיד.** את יד חבדו הוא נושק ודכך חשיבות הוא זה מפני הרוק: **אלא בשדס.** דלמרי אינטי אזניס לכותל: **בדבר אחר.** תשמיש: **אני לויסי למקודשי.** במפלת צבא כתיב אני לויסי את מלכי פרס (6) ומדי צבא ולהשמיחה: **ליליא הוא.** עד הגן החמה: **דקיימי בטהיא שטפא.** הלך זמן ק"ש דיוס הוא דגבי קרית שמע ובקומך כתיב והא קיימי: והאי

תרגום שמפרש לפעמים - כי כמו שהתרגום מפרש לע"ה כך הם מבינים מתוך הלע"ז - ולא נהירא שהרי התרגום מפרש כמה שאין ללמוד מן העברי כדאשתח *בכמה דוכתי דלמר רב יוסף (מגילה ד'ג) - אלמלא תרגומא דהאי קרא לא ידענא מאי קאמר ע"כ אין לומר בשום לשון פעם שליטת כי אם בשלשון תרגום:

ואפילו *עטרות ודיבון שכל המשלים כדמכר *מחמת אונסו. שחלה או שנטרד בדוחק מזוונת הזהירו בו לכבדו: שכרי לוחם מונחם בלרון. דכתיב (דברים י) אשר שבת ושמתם בלרון אף השכרים תשים בלרון: משום סכנה. שלא יקון ידו: משום קלקול סעודה. אף בחצורה קטנה יאל דם וילכלך את המאכל וימאס את המאכילין: בלט ק"ש. שתהא מטקך דומה למטת ארמית: ארמית ממש. על מטת ארמית: מעשה דרב פפא. שאמרה לו שב על המטה והיה בנה מת מוטל עליה והיתה רוחה להעליל עליו ולומר שישב עליו והרגו: אסור לעבור וכו'. שגראה כמבירה עלמא מפתח בית הכנסת שבמזרח: על גב סיד. את יד חבדו הוא נושק ודכך חשיבות הוא זה מפני הרוק: אלא בשדס. דלמרי אינטי אזניס לכותל: בדבר אחר. תשמיש: אני לויסי למקודשי. במפלת צבא כתיב אני לויסי את מלכי פרס (6) ומדי צבא ולהשמיחה: ליליא הוא. עד הגן החמה: דקיימי בטהיא שטפא. הלך זמן ק"ש דיוס הוא דגבי קרית שמע ובקומך כתיב והא קיימי: והאי

ואפילו *עטרות ודיבון שכל המשלים כדמכר *מחמת אונסו. שחלה או שנטרד בדוחק מזוונת הזהירו בו לכבדו: שכרי לוחם מונחם בלרון. דכתיב (דברים י) אשר שבת ושמתם בלרון אף השכרים תשים בלרון: משום סכנה. שלא יקון ידו: משום קלקול סעודה. אף בחצורה קטנה יאל דם וילכלך את המאכל וימאס את המאכילין: בלט ק"ש. שתהא מטקך דומה למטת ארמית: ארמית ממש. על מטת ארמית: מעשה דרב פפא. שאמרה לו שב על המטה והיה בנה מת מוטל עליה והיתה רוחה להעליל עליו ולומר שישב עליו והרגו: אסור לעבור וכו'. שגראה כמבירה עלמא מפתח בית הכנסת שבמזרח: על גב סיד. את יד חבדו הוא נושק ודכך חשיבות הוא זה מפני הרוק: אלא בשדס. דלמרי אינטי אזניס לכותל: בדבר אחר. תשמיש: אני לויסי למקודשי. במפלת צבא כתיב אני לויסי את מלכי פרס (6) ומדי צבא ולהשמיחה: ליליא הוא. עד הגן החמה: דקיימי בטהיא שטפא. הלך זמן ק"ש דיוס הוא דגבי קרית שמע ובקומך כתיב והא קיימי: והאי

ל' א מיי' פ"ו מהלכות פלה הלכה א סג עשין יס ע"ש' לוח' ס"מ' ל' ס"פ' ח' ל' ב ב מיי' ס"א ס"ב' ק"ש ס"ג י"ב סג עשין יח ע"ש' לוח' ס"מ' נח ס"פ' ג ד ה ו כ"ט' נח ס"פ' ד :

[ג] הפסוק נעקד כל הכיני עבר לאשמיניו לבלתי פרשיתא רבליה במעלי יומא דכפרי ס"ו סן שמנה פרשיות שקורין גז' שכות שחלול וכד' שכות שחלל ומפני שהיה רב כיני עורד כדמס סהל נמס' דכלה לא מלא מפני הכתובים כל פרה שנתה]

רב נסים גאון

ואיכא דאמרי משה ארמית משמיט מפעשה שריה לרב פפא אמר דרב פפא היתה לי מלה אצל גוי אמר כיון שיהיה רב פפא לוי במלוא שמו דרב הוי לעשות לו עליה כפרתא כרי לרצול בה כותהביניו שלו מה עשה נפול היתק אחד קסן מת והשכירו על משה שלו ובסורו כדברים כרי שלא ירשנו כו אדם וצא לו לרב פפא בא עמי לביתו ואני נתון לך את שיש לך אצלי הך אצלו ונכנס לביתו אמר לו הניי שב לך על המפתח עיני רב פפא בדברים שהיו על הפסח קודם שישב עליה ומצא התיקוס הפת מופתח בתוך הכניס והרניש הרבבים שרצה להתעול עליו עליותו שרשע ומאחה שעה אסור הכמים לישב על פסה ארמית מפני כן וההמעשה בקבלה דא אצלי מרבי אדונינו הרב הקדוש רבנו התישאל ריש בן רבנא' וליה תתיה ובס מצאתי אותו בתש' הגאונים כמו כן :

[במד'סין דף מט. מתרגום ספק כלומי]

ס"א דיבון ועפרה שכתב ספני

פסחים דף ס"ח: יומא דף ס"א: ר"ס דף ע.

[פסגד'סין ט.]

מולין ס"ב דף כו.

כ"ב ס"ק דף יד: מנחות ט.

פסחים ק"ב:

[פ"ט גרשי' ונכ"ט"ס המעשה כעין אחר יצ"ע גס כפ"י רש"י דהכ"ה]

למין דף ס"א ח' ע"ט

כחשים (א)

ישעים יג

תוספתא ס"א

הגהות הב"ח

(6) רש"י ד"ה ח"י לוי' וכו' פ"ס (ב) וכו' ומיכת ומדי (כ) תוס' ד"ה יס"ל וכו' כדמס' י"ג דכ"ס:

[סוכ להגיה ללבן]